

## بررسی بیماری پژمردگی فوزاریومی گوجه فرنگی و مبارزه شیمیائی با آن در منطقه ورامین

حسن رضا اعتباریان

استادیار مجتمع آموزش عالی ابوریحان دانشگاه تهران - مامازند

تاریخ وصول آبانماه ۱۳۶۸

### چکیده

بیماری پژمردگی گوجه فرنگی که عامل آن قارچ *Fusarium oxysporum* f.sp. *lycopersici* می باشد. یکی از بیماریهای مهم گوجه فرنگی در منطقه ورامین می باشد. میانگین درصد آلودگی در مزارع گوجه فرنگی در خلال سالهای ۱۳۶۲ تا ۱۳۶۷ حدود ۲۷/۴ درصد بوده است. بعضی از مزارع گوجه فرنگی در ورامین قبل از آنکه بتوان محصولی را برداشت نمود کاملاً از بین می روند. بیماری در تمام مراحل رشد به گیاه حمله می کند. نشانه های بیماری، مورفولوژی قارچ عامل بیماری مورد بررسی قرار گرفته که در این مقاله ارائه شده است.

برای بررسی اثر قارچ کش ها روی عامل بیماری ابتدا غلظت ۱۰۰ ppm سیزده قارچ کش مختلف در محیط کشت سیب زمینی دکستروز و آگار مورد آزمایش قرار گرفت. نتایج نشان داد که سموم ایپرودیون + کاربندازیم، بنومیل و کاربندازیم بعد از ۱۰ روز رشد قارچ را به میزان صد درصد کاهش دادند. در آزمایشی دیگر اثر غلظت های ۱، ۱۰، ۱۰۰، ۱۰۰۰ ppm سه قارچ کش فوق روی عامل بیماری در محیط کشت PDA مورد آزمایش قرار گرفت و مشخص گردید که غلظت های ۱۰ و ۱۰۰ ppm این سموم در جلوگیری از رشد قارچ بهترین اثر را دارند. نتایج بدست آمده از آزمایش سموم بنومیل، کاربندازیم و ایپرودیون + کاربندازیم بصورت محلول ریزی داخل خاک اطراف بوته نشان داد که نسبت ۱۰ ppm بنومیل بهترین اثر را در کنترل بیماری دارد و دوسم دیگر در درجه دوم اهمیت قرار دارند.

### مقدمه

جهان خسارت وارد می کند (۳۱ و ۵). بعنوان مثال بیماری در امریکا حدود ۱۰ تا ۳۵ درصد خسارت وارد می کند (۳۲). در بعضی از مناطق فرانسه در گلخانه ها حدود ۴ تا ۶۰ درصد محصول گوجه فرنگی را از بین می برد (۸). بنا به عقیده وست کوت<sup>۲</sup> (۳۲) بیماری پژمردگی فوزاریومی گوجه فرنگی در مناطق گرم و در خاکهای اسیدی و شنی بیشتر شایع است.

اپتیمم درجه حرارت هوا و خاک برای گسترش بیماری ۲۸ درجه سانتیگراد می باشد. درجه حرارت بیس از ۳۴ و درجه حرارت حدود ۲۰-۱۷ درجه سانتیگراد گسترش بیماری را

بیماری پژمردگی فوزاریومی گوجه فرنگی که عامل آن

*Fusarium oxysporum* Schl f.sp. *lycopersici*  
(sacc.) Snyder & Hansen

می باشد اولین بار در دنیا توسط ماسی<sup>۱</sup> گزارش شده است (۲۳). این بیماری یکی از بیماری های مهم و مخرب گوجه فرنگی می باشد که در پنج قاره مختلف دنیا، آفریقا، امریکا، استرالیا، آسیا و اروپا گزارش شده و حداقل در ۳۲ کشور

کاهش می‌دهد (۷). انتشار قارچ عامل بیماری توسط بذر، نشاء آلوده، خاک، آب و باد و ماشین‌آلات کشاورزی (۱۷، ۱۸ و ۲۴) صورت می‌گیرد. برای پیشگیری و مبارزه با بیماری سمومسی از قبیل بنومیل<sup>۱</sup>، PCNB، متیل بروماید<sup>۲</sup>، کاپتا- فول<sup>۳</sup>، کلروپیکرین<sup>۴</sup> برای ضد عفونی بذر، نشاء و خاک توصیه شده است (۲، ۴، ۹، ۱۷، ۲۸).

ضمنا پژوهشگران مختلف در نقاط مختلف دنیا با توجه به شرایط آب و هوایی و نژادهای قارچ عامل بیماری ارقام مقاوم به بیماری پژمردگی گوجه فرنگی گزارش کرده‌اند (۲۱۹۱).

بهداد (۳) گزارش کرده است که بیماری پژمردگی فوزایومی گوجه فرنگی را در استان اصفهان خسارت زیادی به مزارع گوجه فرنگی وارد می‌کند.

فصیحیانی (۱۲) این بیماری را در استان هرمزگان گزارش نموده ولی در مورد مبارزه با بیماری گزارش جامعی منتشر نکرده است. با توجه باینکه این بیماری در منطقه ورامین خسارت زیادی وارد می‌کند در این مقاله مطالعات انجام شده در مورد نشانه‌شناسی، شناسایی قارچ عامل بیماری، اثبات بیماری-زائی، میزان آلودگی در منطقه ورامین و مبارزه شیمیائی با بیماری ارائه می‌گردد.

#### مواد و روشها

##### ۱- بررسی ماکروسکپی و میکروسکپی

برای نشانه‌شناسی بیماری، نمونه‌های بیمار از خزانه و مزارع مختلف منطقه ورامین مورد بررسی قرار گرفت و برای تشخیص قارچ عامل بیماری بوته‌های گوجه فرنگی آلوده از مزارع مختلف جمع‌آوری گردید. ریشه و طوقه گیاهان آلوده در

جریان آب روان شستشو داده و سپس با آب مقطر استریل شستشو داده شدند. از محل طوقه و قسمتهای بالاتر برشهای کوچکی آماده نموده و در محلول کلرومرکوریک یک در هزار به مدت یک دقیقه ضد عفونی سطحی شدند و پس از شستشو با آب مقطر استریل و خشک کردن با کاغذ صافی استریل در محیط کشت سیب زمینی دکستروز آگار (PDA) کشت داده و قارچ‌های جدا شده بدرون لوله‌های محتوی PDA منتقل گردیدند. کلیه جدا شده‌ها با روش تک اسپور (۶) خالص گردید. برای تعیین میزان رشد شعاعی قارچ طبق روش بوث<sup>۵</sup> (۶) محیط کشت حاوی عصاره سیب زمینی ساکارز و آگار (PSA) با اسیدیتته ۶/۵ تهیه کرده و قارچ‌های جدا شده را روی آن کشت داده و در آنکو با تور بادمای ۲۵ درجه سانتیگراد قرار داده و پس از ۴ روز قطر کلنی قارچ اندازه‌گیری شد. برای تحریک اسپورزائی، کشت چهار روزه قارچ در محیط PSA به مدت سه روز درمای ۲۵ درجه سانتیگراد در زیر نور فلورسنت قرار داده شد (۶). برای مشاهده ماکروکنیدی<sup>۶</sup>، میکروکنیدی<sup>۷</sup>، فیالیدها<sup>۸</sup> و کلامیدوسپور<sup>۹</sup> های قارچ عامل بیماری پریپاراسیون‌هایی از محیط کشت نور داده شده تهیه و با محلول لاکتوفنل کاتن-بلو (۲۶) رنگ آمیزی گردید و تعداد حدود ۲۰۰ عدد از هر کدام از ماکروکنیدی، میکروکنیدی و کلامیدروسپورها به کمک عدسی مدرج چشمی میکروسکپ<sup>۱۰</sup> اندازه‌گیری گردید.

##### ۲- بیماری زائی

با توجه به اینکه عامل بیماری در خاک وجود دارد و ممکن است بذور کاشته شده و گیاهچه‌ها در خزانه به بیماری مبتلا شوند و یا اینکه عامل بیماری در زمین اصلی نشاءها را آلوده نماید (۱۸) برای اثبات بیماری از دوروش بشرح زیر استفاده شد.

1- Benomyl 2- Methylbromide 3- Captafol 4- Chloropicrin 5- Booth

6- Macroconidia 7- Microconidia 8- Phialids 9- Clamydospore 10- Gratuated ocular



الف - بیماری زائی در گیاهچه:

قارچ عامل بیماری در درون ارلن مایرهای ۱۰۰ سانتیمتر مکعبی حاوی مخلوط شن و آرد ذرت (به نسبت حجمی ۹۵، ۵) کشت داده و به مدت ۲۵ روز در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد قرار گرفتند. گلدانهائی با قطر دهانه ۷/۵ سانتی متر انتخاب و دو سوم آن با خاک استریل پر شد و محتوی ارلن مایرها به نسبت حجمی یکدوم با خاک استریل مخلوط و یک سوم قسمت بالای هر گلدان با خاک مخلوط با قارچ پر شدند، برای هر رقم گوجه فرنگی ۴ گلدان در نظر گرفته شد و در هر گلدان تعداد ۲۵ بذر ارقام اصلاح شده امپریال<sup>۱</sup>، پاسستر ۵۰۲<sup>۲</sup>، پریمو ارلی<sup>۳</sup>، کا - جوبیلوم<sup>۴</sup> کماز موسسه اصلاح و تهیه بذر ونهال تهیه شده بود کاشته شد. در هر رقم چهار گلدان نیز بعنوان شاهد که فقط محتوی ارلن مایرهای ماسه و آرد ذرت با آنها مخلوط شده بود (۱۹ و ۲۱) در نظر گرفته شد. گلدانها در گلخانه بادمای ماکزیمم ۳۳-۲۲ و مینیمم ۱۶-۱۴ درجه سانتی-گراد با نور طبیعی ماههای فروردین، اردیبهشت قرار داده شدند. بعد از سبز شدن بذور هر روز آمار برداری انجام و تعداد بوته هائی که از بین می رفتند در هر روز مشخص شد. برای اطمینان از مرگ بوته ها در اثر قارچ، بوته های آلوده به آزمایشگاه منتقل و مجددا در محیط کشت PDA کشت داده میشوند.

ب - بیماری زائی در نشاء گوجه فرنگی با تزریق اسپور قارچ

قارچ عامل بیماری در محیط کشت PSA کشت داده و در انکوباتور بادمای ۲۵ درجه سانتی-گراد قرار داده شده و بعد از رشد کامل قارچ در تشتک های پتری به مدت ۷ روز در نور فلورسنت قرار داده شدند و سپس مقدار ۵ سانتیمتر مکعب آب مقطر استریل، در روی هر کدام از تشتک های کشت داده شده ریخته تا اسپورهای قارچ (ماکروکنیدی، میکروکنیدی) با آب مخلوط شوند سپس تعداد اسپورها بوسیله هموسیتومتر (اسلاید

گلوبل شمار) شمارش گردید. ارقام امپریال، پاسستر ۵۰۲ پریمو ارلی و کاجوبیلوم انتخاب و برای هر رقم ۲ گلدان که در هر گلدان ۳ بوته سمبرگه وجود داشت برای مایه زنی انتخاب گردید. در هر گیاه در محل بالای طوقه مقدار نیم میلی لیتر سوسپانسیون اسپور که حاوی ۱۰<sup>۲</sup> x ۴ میکروکنیدی و ۱۰<sup>۲</sup> x ۳۱۲ ماکروکنیدی بود با سرنگ تزریق گردید و برای هر رقم دو گلدان شاهد که فقط ۵/۰ میلی لیتر آب مقطر استریل به داخل گیاه تزریق شده بود در نظر گرفته شد (۱۰ و ۲۱). گلدانها در آزمایشگاه در مجاورت شیشه در دمای حدود ۲۰ تا ۳۰ درجه سانتیگراد قرار داده شدند.

۳- میزان آلودگی

برای تعیین میزان آلودگی تعداد ۲۸ خزانه گوجه فرنگی در ماههای فروردین و اردیبهشت در منطقه ورامین بازدید بعمل آمد و از هر خزانه پنج نقطه بطور تصادفی انتخاب و حدود ۲۰۰ بوته شمارش گردید و درصد آلودگی هر خزانه به بیماری پژمردگی گوجه فرنگی مشخص شد و تعداد ۳۰ مزرعه گوجه فرنگی در تیرماه و تعداد حدود ۵۱ مزرعه در ماه مرداد مورد بررسی قرار گرفت. برای تعیین درصد آلودگی حدود ۲۰۰ بوته از نقاط مختلف هر مزرعه بطور تصادفی شمارش و درصد آلودگی هر مزرعه تعیین و سپس میانگین درصد آلودگی در خزانه و در زمین اصلی در ماههای تیر و مرداد مشخص گردید.

۴- اثر قارچ کشها روی عامل بیماری.

الف - در محیط کشت: در این بررسی سموم زیر مورد استفاده قرار گرفت:

۵ زینب (پودر و تابل ۸۰ درصد) با نام تجارتي دیتان

۶ زد ۷۸

۷ کاپتان (پودر و تابل ۵۰ درصد) با نام تجارتي

۸ ارتوساید ۵۰

۹ مانب (پودر و تابل تعلیق ۸۰ درصد) با نام تجارتي



- دیتان<sup>۱</sup> ۲۲ .
- کاربندازیم<sup>۲</sup> (پودر و تابل ۵۰ درصد) بانام تجارتي دروزال<sup>۳</sup>
- تیوفونات متیل<sup>۴</sup> (پودر و تابل ۷۰ درصد) بانام تجارتي توپسین ام<sup>۵</sup>
- اکسی کلوروس<sup>۶</sup> (پودر تایل تعلیق ۹۵ درصد دارای ۳۵ درصد مس) .
- هیدروکسید مس<sup>۷</sup> (پودر قابل تعلیق ۸۳ درصد) دارای ۶۵ درصد مس بانام تجارتي کاساید ۱۰۱<sup>۸</sup>
- دودین<sup>۹</sup> (پودر و تابل ۶۵ درصد) بانام تجارتي ملپرکس<sup>۱۰</sup> .
- بنومیل<sup>۱۱</sup> (پودر و تابل ۵۰ درصد) بانام تجارتي بنلت<sup>۱۲</sup> .
- ایپرودیون<sup>۱۳</sup> (۳۵٪) + کاربندازیم (۱۷/۵٪) بانام تجارتي رورال تی . اس<sup>۱۴</sup> .
- کاربوکسین تیرام<sup>۱۵</sup> (پودر و تابل ۷۵٪ شامل ۳۷/۵٪ کاربوکسین و ۳۷/۵٪ تیرام) بانام ویتا واکس تیرام<sup>۱۶</sup> ۲۰۰ PCNB پودر و تابل ۲۰ درصد .
- اکسادیکسیل<sup>۱۷</sup> (۱۰ درصد) همانکوزب<sup>۱۸</sup> (۶۵ درصد) بانام تجارتي ساندوفان ام<sup>۱۹</sup> .
- قارچ کشهای فوق طبق روش هورس فال<sup>۲۰</sup> (۱۵) بانام غلظت ۱۰۰ ppm با محیط کشت مخلوط شده و در چهار تکرار در تشتکهای پتری با قطر ۹ میلی متر ریخته و قارچ را روی آنها کشت و در آنکوباتور بادمای ۲۵ درجه سانتیگراد به مدت ۱۵ روز نگهداری گردیدند . میزان رشد شعاعی کلنی قارچ هر روز اندازه گیری گردید . اعداد مربوط به تیمارها هنگامی که قطر کلنی در تیمار شاهد به جدار تشتک رسید با استفاده از فرمول آپوت (۱۰ و ۱۴) به درصد کاهش رشد تبدیل گردیدند چون اعداد
- بدست آمده از اینگونه آمار برداری احتمالاً توزیع نرمال ندارند . (۲۲) اعداد مربوط به درصد کاهش رشد با استفاده از فرمول  $X = \text{Ar} \sin \sqrt{\%}$  تبدیل به اعدادی گردیدند که به توزیع نرمال نزدیک تر باشند و سپس اعداد بدست آمده در محاسبات آماری مورد استفاده قرار گرفتند . طرح آماری مورد استفاده در این آزمایش طرح کامل تصادفی بود و میانگین های مربوط با استفاده از روش دانکن (۲۲) مقایسه گردیدند . سمومی که در غلظت ۱۰۰ ppm صد درصد از رشد قارچ جلوگیری کردند انتخاب و در آزمایش بعدی با همان روش و با همان طرح آماری در غلظت ۱۰۰/۱، ۱۰۰/۱ و ۱۰۰/۱ قسمت در میلیون مورد مقایسه قرار گرفت .
- ب - اثر قارچ کش ها در مزرعه
- برای این منظور مزرعه ای گوجه فرنگی در منطقه ابراهیم آباد ورامین انتخاب گردید . نوع کاشت جوی پشته ای و فاصله پشته ها ۵/۰ متر بود .
- نوع بذر کاشته شده از رقم پیتوارلی<sup>۲۱</sup> انتخاب گردید . مساحت هر کرت ۱۹/۲ = ۱۶ × ۱/۲ متر مربع انتخاب گردید . در روزهای ۲۲ تا ۲۴ فروردین در مزرعه نشاء کاری و در ۲۵ تیر ماه سم ریزی پای بوته ها انجام شد . طرح آماری مورد استفاده طرح بلوکهای کامل تصادفی با چهار تکرار و با ۴ تیمار انجام شده سموم مورد آزمایش در مزرعه از سمومی انتخاب شدند که در غلظت ۱۰۰ ppm صد درصد از رشد قارچ در محیط کشت جلوگیری کردند . سموم بنومیل ، کاربندازیم و ایپرودیون + کاربندازیم به میزان ۲۸ گرم در ۲۰ لیتر آب حل نموده و پای هر بوته مقدار ۵۰۰ میلی لیتر محلول سم ریخته و با خاک اطراف با حجمی تقریباً معادل ۳۰ × ۳۰ × ۳ سانتی متر مکعب مخلوط گردیدند . مقدار فوق به نسبت ۱۰ ppm محاسبه و به خاک اطراف بوته داده شد . باید یاد آور شد که دو روز قبل از سم ریزی پای

1- Dithan M-22    2- Carbandazim    3- Derosal    4- Thiophanate-Methyl  
 5- Topsin M    6-Cooper oxychloride    7- Cooper hydroxide    8- Kocide 101  
 9- Dodin    10- Melprex    11- Benomyl    12- Benlate    13- Iprodione    14-Rovral T.S  
 15-Carboxin-Thiram    16- Vitavax    17-Oxadixyl    18-Mancozeb    19-Sandofan M  
 20- Horsefall    20- Petoearly(L)



بوته‌ها؛ درصد بوته‌های آلوده در هر کرت با شمارش کلیه بوته‌ها مشخص گردید و ۲۰ روز بعد از سم ریزی درصد بوته‌های مبتلا و درصد بوته‌های معالجه شده تعیین گردید. در همه آزمایش‌های مربوطه به اثر قارچ‌کش‌ها، میانگین‌های مربوطه با استفاده از روش دانکن (۲۲) مقایسه گردیدند.

### نتایج

#### ۱- نشانه‌های بیماری.

اولین نشانه بیماری به صورت بی رنگ شدن رگبرگ برگ‌های جوان نمایان می‌شود. در برگ‌های مسن دمبرگ‌ها به طرف پائین خم می‌شوند هنگامیکه گیاهان در مرحله گیاهچه‌های آلوده می‌شوند در محل طوقه پوسیده و پژمرده شده و می‌میرند. در گیاهان مسن‌تر در ناحیه طوقه گالهائی به وجود می‌آید که گاهی از روی این گال‌ها ریشه‌های نابجا بیرون می‌آید. بعضی از بوته‌ها به‌طور یکطرفه یعنی شاخه‌های یک قسمت از ساقه، برگ‌های آنها خشکید می‌شوند و در یک قسمت دیگر، شاخه‌ها سبز و به رشد خود ادامه می‌دهند و بسیاری از برگ‌ها می‌ریزند، برگ‌ها باقیمانده حاشیه آنها نکر و قهوه‌ای رنگ می‌شوند و به تدریج گیاه پژمرده شده و می‌میرد. در مقطع عرضی ساقه در محل گالهائی طوقه و حتی در شاخه‌های آلوده در ناحیه آوندی لکه‌های حلقوی قهوه‌ای رنگ دیده می‌شود. میوه‌ها در مراحل مختلف آلوده و مبتلا می‌گردند. میوه‌های سبز کوچک به تدریج به رنگ قهوه‌ای و سیاه درمی‌آیند و سپس نرم و چروکیده شده و در روی بوته باقی می‌مانند. اگر میوه‌ها رشد بیشتری کرده باشند قهوه‌ای و گاهی سیاه و بالاخره پوسیده شده و به راحتی از گیاه جدا شده و پائین می‌افتند. در بوته‌های کاملاً مرده و خشک شده در مزرعه در ناحیه طوقه رشته‌های می‌سلیم قارچ همراه با کنیدی‌های قارچ دیده می‌شود.

#### ۲- میزان آلودگی.

از تعداد حدود ۲۸ خزانه گوجه فرنگی که در ماه‌های فروردین و اردیبهشت در منطقه ورامین بازدید بعمل آمد میانگین درصد آلودگی حدود ۱۹/۵ درصد و میانگین درصد آلودگی در مزرعه اصلی در تیرماه حدود ۸۵۵/۵ درصد و میانگین درصد آلودگی در هنگام رسیدن محصول در فصل برداشت در مرداد حدود ۳/۲۷ درصد برآورد گردید. چنانکه ملاحظه می‌شود میزان آلودگی در مرداد ماه به حداکثر می‌رسد.

#### ۳- مشخصات قارچ عامل بیماری.

قارچ عامل بیماری دارای می‌سلیم‌هایی با دیواره‌های عرضی است که در ابتدا بی‌رنگ سپس زرد کم‌رنگ و بالاخره رنگ ارغوانی یا بنفش دیده می‌شوند. در بررسی‌های بعمل آمده جدا شده‌های قارچ عامل بیماری پس از مدتی نگهداری در آزمایشگاه و یا در یخچال به رنگ ارغوانی درمی‌آید. میزان رشد شعاعی قارچ در محیط کشت PSA پس از ۴ روز در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد ۴۵ تا ۴۷ میلی‌متر می‌باشد. میکروکنیدی‌ها<sup>۱</sup> بر روی فیالیدهای<sup>۲</sup> کوتاه در اطراف هیف به وجود می‌آید. میکروکنیدی‌ها اکثراً یک حجره‌ای بی‌رنگ و بشکل تخم مرغی استوانه‌ای، خمیده بیضوی تا بیضوی کشیده دیده می‌شود. و اندازه آنها ۳/۵-۲/۲×۸/۱۲-۵/۱۲ میکرون می‌باشد. ماکروکنیدی‌ها<sup>۳</sup> بی‌رنگ، دارای دیواره نازک، هلالی شکل دارای دو سر باریک و قدری خمیده می‌شوند معمولاً دارای ۳-۵ دیواره عرضی هستند اما ماکروکنیدی‌هایی با ۷ دیواره عرضی نیز دیده می‌شود. اندازه آنها ۵/۱۲-۳×۹۶/۵-۲۵/۶ میکرون می‌باشد بر اساس بررسی‌های انجام شده حدود ۸۰ درصد ماکروکنیدی‌ها دارای سه تا پنج دیواره می‌باشند.

کامید و سپورها دارای دیواره صاف یا ناهموار معمولاً به تعداد زیاد دیده می‌شوند. کلامید و سپورها<sup>۴</sup> در انتهای رشته‌های

می‌سلیم بوجود می‌آید معمولاً انفرادی اما گاهی بصورت زوج یا زنجیری دید می‌شوند و اندازه آنها  $12/8 \times 7/68$  میکرون می‌باشد .  
۴- اثبات بیماریزائی .

نتایج آزمایشهای مربوط به بیماریزائی در هنگامی که بذور ارقام مختلف گوجه فرنگی در خاک مایه‌زنی شده با قارچ عامل بیماری کاشته شدند و همچنین هنگامی که اسپور قارچ به گیاه تزریق شدند در جدول شماره ۱ مشاهده میشود .

آلودگی و مرگ بوته‌ها از همان ابتدای سبز شدن بوته‌ها شروع و تا ۴۵ روز بعد ادامه یافت .

هنگامی که اسپور به داخل گیاه تزریق شد آلودگی و مرگ بوته‌ها از سه روز بعد از تلقیح شروع و تا دو ماه بعد ادامه یافت اما همانطوریکه در جدول ۱ ملاحظه میشود در شرایط این آزمایش در دو رقم پاسستر ۵۰۲ و پریمواری آلودگی مشاهده نشد . باید یادآور شد از برش عرضی ساق بوته‌های آلوده نمونه برداری و در آزمایشگاه کشت داده و مجدداً قارچ عامل بیماری جدا شد .  
۵- مبارزه .

الف - اثر غلظت PPM ۱۰۰ قارچ کشتهای مختلف روی

رشد قارچ در محیط کشت PDA نتایج بدست آمده نشان داد که با احتمال ۹۹ درصد بین تیمارها اختلاف معنی‌دار وجود دارد که میانگین‌های مربوط به تیمارها در جدول ۲ ملاحظه میشود . همانطوریکه در جدول شماره ۲ مشاهده می‌شود سموم ایپرودیون + کاربندازیم ، بنومیل و کاربندازیم صد درصد از رشد قارچ جلوگیری کردند . سموم تیوفونات متیل ، ویتاواکس تیرام و کاپتان در درجه دوم اهمیت قرار دارند . سموم مانب ، اکسادیکسیل + مانکوزب و دودین در گروه بعدی قرار گرفتند . سموم PCNB و زینب کمترین اثر را داشته‌اند . قارچ کشتهای هیدروکسیدمس و اکسی کلرورمس با شاهد اختلاف معنی‌داری نداشته‌اند .

ب - اثر غلظت های مختلف قارچ کش روی عامل بیماری در محیط کشت PDA نتایج بدست آمده از تجزیه واریانس اعداد بدست آمده نشان داد که با احتمال ۹۹ درصد بین تیمارها اختلاف معنی‌دار وجود دارد که میانگین مربوطه در جدول ۳ ملاحظه میشود .

همانطوریکه در جدول شماره ۳ ملاحظه میشود غلظت

جدول ۱ - درصد بوته‌های آلوده به بیماری در ارقام گوجه فرنگی در خاک آلوده به قارچ

و تزریق اسپور

ارقام گوجه فرنگی	کاشت بذور در خاک آلوده		شاهد *
	به قارچ	توزیع اسپور قارچ به داخل گیاه	
امپریال	۴۰	۱۱/۱	•
پاسستر ۵۰۲	۴۰	•	•
پریمواری	۴۰	•	•
کاجوبلیوم	۳۱	۱۱/۱	•

\* برای هر آزمایش شاهد بطور جداگانه در نظر گرفته شده است . در این جدول با توجه به عدم آلودگی در

یک ستون مشخص شده است .



جدول ۲ - مقایسه میانگین‌های مربوط به اثر غلظت PPM ۱۰۰ سموم قارچ‌کش

روی رشد قارچ عامل بیماری در محیط کشت PDA بعد از ۱۰ روز

تیمارها	میانگین تیمارها بعد از تبدیل *	میانگین % کاهش رشد	قطر رشد قارچ در محیط کشت
ایپرودیون + کاربندازیم	۹۰ a	۱۰۰	۰
بنومیل	۹۰ a	۱۰۰	۰
کاربندازیم	۹۰ a	۱۰۰	۰
تیوفونات متیل	۶۱/۴۲ b	۷۷/۰۲	۲۰/۶۲
ویتاواکس - تیرام	۶۰/۸ b	۷۶/۱۵	۲۱/۳۷۵
کاپتان	۵۶/۶ b	۵۲/۴۷	۲۷/۲۵
مانب	۴۰/۷۹ c	۴۲/۷۲	۵۴
اکسادیکسیل + مانکوزب	۳۷/۷ c	۳۷/۴۳	۵۶/۲۵
دودین	۳۲/۰۲ c	۲۱/۲۲	۶۴/۶۲
PCNB	۱۶/۷۷ d	۱۰/۶۶	۸۰/۳۷
زینب	۱۶/۳۷ d	۱۰/۵۵	۸۰/۵
هیدروکسیدمس	. e	.	۹۰
اکسی کلرورمس	. e	.	۹۰
شاهد	. e	.	۹۰

میانگین‌هایی که با حروف مشابه مشخص شده‌اند اختلاف معنی‌دار با یکدیگر ندارند.

\* درصد کاهش رشد با استفاده از فرمول  $X = \text{Arcsin} \sqrt{\%}$  تبدیل گردیده است.

ج- اثر سموم قارچ‌کش در مزرعه .  
نتایج بدست‌آمده از تجزیه واریانس اعداد بدست‌آمده در مورد اثر قارچ‌کش‌ها در مورد پیش‌گیری و معالجه بیماری پژمردگی فوزاریومی گوجه‌فرنگی نشان داد که با احتمال ۹۹ درصد بین تیمارها اختلاف معنی‌دار وجود دارد ولی بین تیمارهای مختلف در معالجه بیماری اختلاف معنی‌داری وجود ندارد .  
نتایج بدست‌آمده از مقایسه میانگین‌ها در هر دو مورد در جدول شماره ۴ ملاحظه می‌شود .

۱۰۰ و ۱۰ PPM سموم بنومیل و کاربندازیم و غلظت ۱۰۰ PPM سم ایپرودیون + کاربندازیم صد درصد از رشد قارچ جلوگیری کرده‌اند . در حقیقت قارچ عامل بیماری کاملاً از بین رفته است زیرا تشک‌های پتری به مدت ۱۵ روز در انکوباتور نگهداری و قارچ بهیچوجه رشد نکرد اما غلظت ۱۰ PPM سم ایپرودیون + کاربندازیم حدود ۹۲ درصد از رشد قارچ جلوگیری کرده است و غلظت های ۱/۰ و ۱ PPM سموم مزبور روی قارچ عامل بیماری موثر نبوده است .

جدول ۳- اثر غلظت های مختلف سموم قارچ کش روی قارچ عامل بیماری در محیط کشت PDA بعد از ۱۰ روز

تیمارها	میانگین های مربوط تیمارها	% کاهش رشد	قطر رشد قارچ به میلیمتر
بنومیل ۱۰۰ PPM	۹۰ a	۱۰۰	۰
بنومیل ۱۰ PPM	۹۰ a	۱۰۰	۰
کاربندازیم ۱۰۰ PPM	۹۰ a	۱۰۰	۰
کاربندازیم ۱۰ PPM	۹۰ a	۱۰۰	۰
ایپرودیون + کاربندازیم ۱۰۰ PPM	۹۰ a	۱۰۰	۰
ایپرودیون + کاربندازیم ۱۰ PPM	۷۴/۳۸ b	۹۲/۷۲	۶/۵
بنومیل ۱ PPM	۰ c	۰	۹۰
بنومیل ۰/۱ PPM	۰ c	۰	۹۰
کاربندازیم ۱ PPM	۰ c	۰	۹۰
کاربندازیم ۰/۱ PPM	۰ c	۰	۹۰
ایپرودیون + کاربندازیم ۱ PPM	۰ c	۰	۹۰
ایپرودیون + کاربندازیم ۰/۱ PPM	۰ c	۰	۹۰
شاهد	۰ c	۰	۹۰

میانگین هایی که با حروف مشابه مشخص شده اند اختلاف معنی دار بایکدیگر ندارند.

\* درصد کاهش رشد با استفاده از فرمول  $X = \text{Arcsin} \sqrt{\%}$  تبدیل گردیده است.

#### بحث

بیماری پژمردگی فوزاریومی گوجه فرنگی تاکنون از استان هرمزگان (۱۲) گزارش شده است مقاله حاضر وجود بیماری را در منطقه ورامین گزارش می دهند و این اولین گزارش در مورد مبارزه شیمیائی با بیماری در ایران میباشد. اولین نشانه های بیماری درخزانه به صورت بی رنگ شدن رگبرگ های جوان ظاهر شده و به دنبال آن پوسیدگی طوقه، پژمردگی و مرگ گیاهچه اتفاق می افتد. البته درصد آلودگی بوته ها درخزانه در منطقه ورامین بسیار کم و از حدود ۰/۲ درصد از سال ۱۳۶۲ تا ۱۳۶۴

همانطوریکه از جدول شماره ۴ ملاحظه میشود سم بنومیل

با غلظت ۱۰ PPM بهترین اثر را در مورد پیشگیری بیماری داشته اند و سموم کاربندازیم + ایپرودیون و کاربندازیم با غلظت ۱۰ PPM در درجه دوم اهمیت قرار گرفته اند. اما در مورد معالجه یا بیماری گرچه بین سموم و شاهد از نظر آماری اختلافی معنی دار وجود ندارد ولی درصد بوته های معالجه شده با نسبت ۱۰ PPM سم بنومیل ۲۹/۱۵ درصد و در مورد ایپرودیون با اضافه کاربندازیم و کاربندازیم به ترتیب ۱۴/۵۷ و ۱۶/۶۷ درصد بوده است.



اعتباریان: بررسی بیماری پژمردگی فوزاریومی گوجه فرنگی ۰۰۰

جدول ۴ - مقایسه میانگین‌های مربوط به اثر ۱۰ PPM سموم قارچ‌کش در پیشگیری و معالجه بوته‌های مبتلا به بیماری پژمردگی فوزاریومی گوجه فرنگی

معالجه		پیش‌گیری		سموم
میانگین تیمارها بعد از تبدیل *	% بوته‌های معالجه شده	میانگین تیمارها بعد از تبدیل *	% بوته‌های مبتلا	
۲۴/۹۲ a	۲۹/۱۵	۱۰/۳۶ b	۳/۲۵	بنومیل
۱۶/۳ a	۱۴/۵۷	۱۲/۲۲ c	۴/۵	ایپروودیون + کاربندازیم
۱۷/۶۲ a	۱۶/۶۷	۱۲/۸۸ c	۵	کاربندازیم
• a	•	۲۲/۱۶ a	۱۴/۲۵	شاهد

میانگین‌هایی که در هر ستون با حروف مشابه مشخص شده اند اختلاف معنی‌دار بایکدیگر ندارند.

\* درصد بوته‌های آلوده و درصد بوته‌های معالجه شده با استفاده از فرمول  $X = \text{Arcsin} \sqrt{\%}$  تبدیل شده‌اند.

میانگین درصد آلودگی در مرداد ماه حدود ۲۷/۳ درصد می‌باشد که بالا بودن درصد آلودگی می‌تواند به‌بالا بودن میانگین دما در خاک در عمق ۲۰ سانتیمتری و در محیط مزارع به ترتیب ۲۹/۵ و ۳۳/۵ درجه سانتیگراد می‌باشد، نسبت داد . وست کوت<sup>۲</sup> (۳۲) گزارش می‌دهد که قارچ عامل بیماری پژمردگی فوزاریومی گوجه فرنگی در درجه حرارت ۲۶/۵ تا ۳۲/۵ درجه سانتیگراد رشد می‌کند.

در مورد مشخصات قارچ عامل بیماری، اگریوس<sup>۳</sup> (۱) اندازه میکروکنیدیها را ۳×۶-۱۵ و اندازه ماکروکنیدیها ۴×۳۰ و اندازه هکامید و سپورها ۱۱-۷ میکرون گزارش کرده است. بوس<sup>۴</sup>.

تجاوز نکرد. دلیل کمی درصد آلودگی می‌توان به پائین بودن میانگین درجه حرارت ماکزیمم و می‌نیمم در ماه‌های فروردین و اردیبهشت در منطقه و رامن نسبت داد. زیرا بر اساس آمار هواشناسی میانگین درجه حرارت ماکزیمم و می‌نیمم در ماه‌های فوق حدود ۱۸ درجه سانتیگراد بوده است. کلایتسون<sup>۱</sup> (۷) گزارش می‌دهد دمای ۱۷ تا ۲۰ درجه سانتیگراد بیماری را کاهش می‌دهد. بارزترین نشانه‌های بیماری در منطقه و رامن در ماه مرداد هنگامی که میوه‌ها در حال رسیدن است اتفاق می‌افتد که نشانه‌های بیماری با آنچه که سایر پژوهشگران گزارش کرده‌اند مطابقت دارد (۱، ۱۲ و ۳۳).

1- Clayton

2- Westcott

3- Agrios

4- Booth

( ۵ و ۶ ) اندازه میکروکنیدی ها را  $3/5-2/2 \times 2-5$  — دست آمده برابری میکند . سم کاپتان فقط به میزان ۵۶ درصد میکرون و اندازه ماکروکنیدیها  $3-5 \times 3-6-27$  میکرون گزارش کرده است . بطور کلی بامشخصاتی که در مورد جدا شده های قارچ از منطقه ورامین بدست آمده و بامقایسه این مشخصات با گزارشهای پژوهشگران فوق می توان نتیجه گرفت که قارچ عامل بیماری در منطقه ورامین

Fusarium oxysporum f.sp. lycopersci

میباشد .

آزمایشهای انجام شده در مورد بررسی اثر قارچ کش ها روی عامل بیماری در محیط کشت نشان میدهد که غلظت ۱۰۰ و ۱۰۰۰ PPM سموم بنومیل و کاربندازیم کاملا از رشد قارچ جلوگیری کردند و اثر قارچ کشی فوق العاده دارند ضمنا غلظت ۱۰۰ PPM ایپرودیون + کاربندازیم صد درصد از رشد قارچ جلوگیری کرد اما غلظت ۱۰۰ PPM این سم ۹۲ درصد رشد قارچ را کاهش داد . دامادزاده و حسن پور (۱۰) نیز اثر صد درصد غلظت ۱۰۰ و ۱۰۰۰ PPM قارچ کش بنومیل را روی

Fusarium proliferatum var. proliferatum

در محیط کشت PDA مشاهده نمودند . غلظت ۱۰۰ PPM تیو-فونات متیل ، ویتا واکس-تیرام و کاپتان حدود ۵۱ تا ۶۱ درصد رشد قارچ را کاهش دادند . پژوهشگری دیگر (۱۳) نسبت ۱۰۰۰ PPM سموم تیرام و ویتا واکس روی قارچ

F.oxysporum f.sp cepa

در پیاز مناسب گزارش کرده است .

در این بررسی غلظت ۱۰۰ PPM قارچ کش مانب حدود ۴۰ درصد رشد قارچ را کاهش داد . اما کالرا<sup>۱</sup> (۲۰) مشاهده نمود که غلظت ۰/۲ درصد این سم کاملا از رشد قارچ F.oxysporum در محیط کشت جلوگیری می کند . ضمنا سموم مسی و دیتان Z78 توسط پژوهشگر فوق بی اثر گزارش شده است که این نتایج دقیقا باین نتایجی که در این بررسی به

از آزمایشهای مربوط به پیشگیری با بیماری در مزرعه این نتیجه بدست آمد که نسبت ۱۰ PPM سم بنومیل بهترین اثر را روی بیماری داشته است . این نتایج باین نتایج سایر پژوهشگران که این قارچ کش را روی جنس Fusarium آزمایش کرده اند (۱۱، ۲۰، ۲۵، ۲۷، ۲۹) مطابقت دارد . حتی بیهن<sup>۳</sup> (۴) سم بنومیل را با اسید کلریدریک مخلوط و با نسبت ۷۵۰۰ PPM سه نوبت گیاه گوجه فرنگی را سم پاشی نمود و علائم پژمردگی فوزاریومی گوجه فرنگی را به میزان ۵۰ درصد کاهش داد . همان-طوریکه در جدول شماره ۶ ملاحظه میشود سم بنومیل در ۲۰ روز بعد از سم پاشی پای بوته حدود ۲۹ و سم کاربندازیم حدود ۶۷/۱۶ درصد بوته های مبتلا را معالجه نموده است . تیند<sup>۴</sup> و جوسی<sup>۵</sup> (۲۹) مشاهده نمود که هنگامی که سم بنلات و کاربندازیم به میزان ۵۰۰ و ۱۰۰۰ PPM جذب ریشه گیاه جوان نخود شوند عصاره بافت ریشه و ساقه و برگ در مورد سم بنومیل سمی تر از کاربندازیم روی قارچ Fusarium میباشد . احتمالا بالا بودن درصد بوته های معالجه شده در مورد سم بنومیل پایداری بیشتر آن از سم کاربندازیم در بافت گیاه است . ولی باتوجه به اثر نامطلوب این سم روی بعضی از میکروارگانسیم های مفید خاک کاربرد آن در سطوح وسیع قابل توصیه نمی باشد .

در مورد مبارزه زراعی با بیماری کار انجام نشده است . اما توسط پژوهشگران دیگر (۱۸ و ۱۶) اضافه کردن آهک به خاک و رساندن pH خاک به حداقل ۷ در خاکهای اسیدی ، اجتناب از مصرف کودهای اضافی که عناصر فسفر و منگنز را به همراه دارند دادن کود به پای بوته و اجتناب از پخش کود در تمام زمین ،



دانشگاهی مجتمع آموزش عالی ابوریحان دانشگاه تهران تأمین شده است، که بدینوسیله سپاسگزاری میشود. ضمناً نگارنده از همکاری آقایان مهندس محمد رضا انصاری کارشناس و اصغر زارعی سرابی تکنیسین آزمایشگاه بیماریهای گیاهی تشکر می نماید.

رعایت تناوب زراعی کاشت بذر و نشاء سالم، جلوگیری از انتشار خاک آلوده به بیماری و استفاده از ارقام مقاوم به بیماری برای کنترل بیماری توصیه شده است.

#### سپاسگزاری

قسمتی از اعتبار مالی این بررسی از محل بودجه جهاد

#### REFERENCES:

- 1- Agrios, G.N. 1978. plant pathology. Academic press, INC. London Ltd. 289P.
- 2- Alkinson. R.G. & R.M. Adamson. 1977. Effect of fungicides on wilt and yield of greenhouse tomatoes grown in Fusarium-infested sawdust. Canadian Journal of plant science: 57. (Abstract. In Rev. plant pathology. 56; 1977).
- 3- Behdad, E. 1980. Disease of field crops in Iran. published by the author. P.O. Box 419. Esfahan, Iran 242 pp. (Farsi).
- 4- Biehn, W.L. 1973. Curative action of foliar sprays of acidified benomyl suspensions against Fusarium wilt of tomato, plant. Dis Rep. 57:37-38.
- 5- Booth C. 1971. The Genus Fusarium, Commonwealth Mycological Institute Kew, Surrey, England, printed in Great Britain by the Eastern press Limited London and Reading.
- 6- Booth. C. 1977. Fusarium Laboratory guide to identification of the major species, published by Commonwealth Mycological Institute, Kew, Surrey, England.
- 7- Clayton, E.E. 1923. The relation of temperature to the Fusarium wilt of the tomato. Amer. J. Bot. 10:17-88 (Cited by Jones & woltz, 1981)
- 8- Couteaudier, Y., Alalouvette, C. 1982. present state of vascular Fusarium wilt of tomato grown under cover. Rvue Horticole No. 233, 27-30 (Abstract in Rev. plant Pathology, Vol. 621)
- 9- Crus, B.P.B. & Arruda H.V., 1975. Studies on the chemical control of Fusarium wilt of tomato. Arquivos do Institute Biologica. 42:85-91 (Abstract. in Rev. plant pathology, 57:1978)
- 10- Damadzadeh, M. & Hasanpoor, H. 1987. Rice foot rot and its chemical control in Esfahan, Voi. 23, No. 1-4 (Farsi with english summary)
- 11- Dula, B. 1985 Crop. Protection: Fusarium wilt of watermelon. Kerteszetes szolezet 34 (Abstract in Rev. plant pathology 65, 1986)
- 12- Fassihiani, A. 1985 Occurrence of Fusarium wilt of tomato in Hormozgan province, Iran. J. plant path. Vol. 21 (Farsi-English summary)
- 13- Gupta, R.P. Srivastava, P.K. Pandey, U.B. 1983. Efficacy of fungicides against



- F. Oxysporum F. sp. Cepa incitant of basal rot of onion, pesticides 17 (Abstract in Rev plant pathology. 63: 1984)
- 14- Hodjat, S.H. 1967. How to test fungicides, Entomology and pest control section, Ahwaz Agricultural college. University of Jondishapoor, No. 13.90 PP. (In Farsi)
- 15- Horsfall, J.G. 1959. Principles of fungicidal action, Chronica Botanica Co. Waltham, U.S.A
- 16- Jones, J.P. & Overman, A.J. 1971. Control of Fusarium wilt of tomato with lime and soil fumigants phytopathology 6:1415-1417.
- 17- Jones, J.P. & Woltz, S.S. 1970. Fusarium wilt of tomato: Interaction of foil liming and micronutrient on disease development. Phytopathology 60:812-813.
- 18- Jones, P.J. & Woltz, S.S. 1981. Fusarium-incited disease of tomato and potato and their control. In Fusarium, Disease, Biology and Taxonomy edited by Nelson, P.E., Toussan, T.A and R.J. Cook. The Pennsylvania State University press.
- 19- Kaiser, W.J., Mossahebi G.H. & Okhovat, M. 1970. Occurrence. Pathogenicity and distribution in soil of Rhizoctonia solani inciting a stem canker disease of mungbean (Phaseolus aureus) in Iran. Iranian Journal of plant pathology. 6 No:1.
- 20- Kalra, J.S. Sohi, H.S. 1984. Efficacy of different fungicide against Alternaria tenuis Auct. and Fusarium oxysporum Schl ex. Fries under in vitro condition Research Bulletin of Panjab University 35:99-102 (Abstract in Rev. Plant pathology 64:1 1985)
- 21- Kiraly, Z., Klement, Z., Solymosy, F. & Vörös, J. 1974. Methods in plant pathology with special reference to breeding for disease resistance. edited by Z. Kiraly Elsevier scientific publishing Company, Amsterdam London, New York.
- 22- Little, T.M. & Hills, F.J. 1978. Agricultural experimentation design and analysis, John Wiley & Sons, Inc. New York, Chichester, Brisbane and Toronto.
- 23- Masee, G. 1895. The "sleepy disease" of tomatoes. Gard. Chron. ser. 3, 17:707-705 (Cited by Jones J.P. & Woltz, S.S. 1981)
- 24- Nelson, P.E. 1981. Life cycle and epidemiology of Fusarium oxysporum in fungal wilt disease of plants edited by Marshall, E. Mace, Alois A. Sell & Carl, H. Beckman Academic Press Inc.
- 25- Shamsheer, K. Kassim, M.Y. Abou-Helab A.N. Sheir, H.M. 1983. Effect of soil treatment with some fungicides on Fusarium wilt of tomato. Interactional Journal of Tropical plant disease. 1:61-64 (Abstract in Rev. plant Pathology 63, 1984)
- 26- Shipton, W.A. & Brown, J.F. 1962. A whole-leaf clearing and staining technique to demonstrate host-pathogen relationships of wheat stem rust phytopathology 52:133.
- 27- Strider, D.L. 1985. Fusarium wilt of chrysanthemum cultivar susceptibility and chemical control. plant Disease 69:564-568.
- 28- Tenassouloupoulos, C.C., Giannopolitis, C.N. & Kitoss G.T. 1970. Control of Fusarium wilt of tomato and water melon with benomyl plant. Dis. Rep. 54:561-564.
- 29- Thind, T.S. Jhoothy, J.S. 1985. Translocation and accumulation of benlate and bavistin in different parts of pea seedling. pesticide 19:50-51.



- 30- Uscuplic, M., Lazarev, V. 1982. Further experiments on use of some chemical preparation in the protection of conifer seedling. *Zastita Bilja* 33, 259-263 (Abstract in *Rev. plant pathology* 63:984)
- 31- Walker, J.C. 1971. *Fusarium wilt of tomato*. The American phytopathological soc. Monograph No.6:56p. (cited by Jones, J.P & Woltz, S.S. 1981)
- 32- Westcott, C. 1969. *Plant Disease Handbook*, published by van Nostrand Reinhold Company, London. Toronto Melbourne.

Studies on Fusarium Wilt of Tomato and its Chemical Control in Varamin Area.

H.R. ETEBARIAN

Assistant Professor, Department of Crop Production Faculty of  
Agricultural Science and Technology Mamazand, Iran.

Received for Publication November 1, 1989.

**SUMMARY**

Fusarium wilt of tomato caused by the fungus Fusarium oxysporum f.sp. lycopersici is one of the most prevalent and destructive disease of tomato in Varamin area. The mean percentage of infection during the period of 1983 and 1989 was 27.3 in tomato fields. In some places of Varamin area entire fields of tomato are killed before a crop can be harvested. This disease can attack tomato plant at any age. Symptoms of disease and morphology of the fungus were investigated in this paper. Laboratory experiments were conducted to evaluate the effect of 100 PPM concentration of 13 fungicides against the pathogen on PDA culture. The results indicated that Iprodion + carbendazim, Benomyl and carbendazim reduced fungal growth at 100 percentage after 10 days. In the other experiment the concentrations of 0.1, 1, 10 and 100 PPM of Iprodion + carbendazim, Carbendazim and Benomyl were tested on PDA culture. The results showed that, The concentration of 10 and 100 PPM of these fungicides were the most effective.

The results of field experiment conducted with soil drench of Iprodion + carbendazim, Carbendazim and Benomyl showed that, Benomyl at 10 PPM were the most effective followed by Iprodion + carbendazim and carbendazim.